

פרשת בהעלותך | ה'תשפ"ה

אסור לקרוא בשעת התפלה | נא לשמור על קדושת הגליון

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פרשת בהעלותך - תפסיק להתלונן

"וְיְהִי הָעַם כְּמִתְאַנְנִים רַע בְּאָזְנֵי ה'"
(במדבר י"א, א')

ועושה איתנו חסדים ואנחנו מתמקדים במה שחסר ומתלוננים.

יתר על כן, הסיבה שבזרע עולם לא נתן שום ובצל מכיוון שזה לא טוב למניקות! עלינו להפנים ולהבין שכל מה שבזרע עולם עושה איתנו הוא לטובתנו ולתועלתנו.

השבוע פגשתי את אחד המשגיחים שלי. אני שואל אותו: "למה אתה נראה עייף?". הוא אומר לי: "הרב, כשהיו לך ילדים קטנים בבית הייתם קמים אליהם עד גיל חצי שנה אולי קצת יותר. אני ואשתי קמים לילדה עד היום! והיא בגיל חמש מכיוון שהיא סובלת מפיגור מסויים".

כמה אנחנו לא יודעים להודות! גם אותם הורים שמתמודדים עם קשיים, צריך לחזק את האמונה על אף הקושי- שכל מה שבזרע עולם עושה- הכל לטובה.

מהר"ל כותב בנתיבות עולם (שער אהבת ה' פ"א): "כאשר בא דבר מה על האדם שהוא נראה רע והוא בוטח בה' יתברך, מהפך אותה לטובה מצד הביטחון בו יתברך".

מין החפץ חיים זצ"ל היה רגיל לומר: "אם אדם מקבל גזירת השם יתברך ומאמין באמונה שלימה דכל דעביד רחמנא לטב עביד, אז זוכה לראות הטוב בחוש והבא לטהר מסייעין אותו".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

כתוב בפרשה (במדבר י"א): "וְיְהִי הָעַם כְּמִתְאַנְנִים רַע בְּאָזְנֵי ה' וַיִּשְׁמַע ה' וַיַּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ ה'... וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת הָעַם בְּכֵן לְמִשְׁפַּחְתּוֹ אִישׁ לְפִתְחֵהוּ אֶהְלוּ וַיַּחַר אַף ה' מְאֹד".

מדוע בורא עולם כועס על עם ישראל? לאחר שה' עשה כל כך הרבה חסדים: היכה את המצרים מכות גדולות. היכה את בכורי מצרים. הוציא את עם ישראל ממקום שחז"ל אומרים עליו כי מעולם לא ברח עבד משם.

קרע להם את ים סוף והטביע את המצרים. נתן להם את ביזת מצרים. הגמרא (בכורות ה', ב') מספרת על העושר שעם ישראל אספו בביזת הים: "אין לך כל אחד ואחד מישראל שלא היו עימו תשעים חמורים לובים טעונים מכספה וזהבה של מצרים".

רש"י הקדוש כותב שעם ישראל היו מוקפים בשבעה עננים כאשר הם הלכו במדבר. המן היה יורד ונבלע באיברים ובארה של מרים היתה הולכת איתם.

הבגדים היו גדלים איתם והרגליים שלהם למרות שהלכו במדבר לא התנפחו. כמו שנאמר: "שְׁמִלְתָּךְ לֹא בִלְתָּה מַעְלִיךְ וְרִגְלְךָ לֹא בִצָּקָה זֶה אֲרָבָעִים שָׁנָה" (דברים ח', ד')

למרות כל הניסים והנפלאות שבזרע עולם עשה להם הם מתלוננים: "נִפְשָׁנוּ יִבְשָׁה אֵין כֹּל" (במדבר י"א, ו'). חסר להם שום ובצל! בורא עולם נותן לנו הרבה דברים טובים

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רוחן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.ש. כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רחל בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה
אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניציר בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניציר בת פרח- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

14/06/2025		י"ח סיוון תשפ"ה	
פרשת בהעלותך			
הפטרה: "רוני ושמתי"- זכריה ב'			
ר"ת	יציאה	כניסה	
21:18	20:21	19:09	י"ם
21:16	20:21	19:28	ת"א
21:19	20:24	19:32	חיפה
21:15	20:21	19:28	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניצירי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	---	---

שואל ומשיב בהלכה - בשר וחלב - חלק ז'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לחם שהיה מונח בארוחה בשרית האם מותר לאכול ממנו בארוחה חלבית?

Ice ?

תשובה !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':
כיכר לחם המונחת על השולחן בסעודה בשרית, יש להיזהר שלא יגע בה בשר, שמא יאכלו ממנה אחר כך בסעודה חלבית.
שיירי פרוסות שנשארו מארוחה בשרית ולא נזהרו שהלחם לא יגע בתבשילי הבשר, אסור לאכול אותם עם גבינה.
מקורות: שו"ע (יו"ד סימן פט ס"ד). עיין שו"ת אגרות משה (סימן לח).

חלה שלימה או כיכר לחם שעדיין לא נפרסו לפרוסות ונשארו על השולחן באופן שלא נגע בהם בשר, מותר לאכול אותם עם חלב. **מקורות:** בספר בדי השולחן (יו"ד שם אות צא) כתב, כשמצויים ילדים שרגילים להתלכלך יותר יש לומר שכל הפת אסורה מדינא.

לחם פרוס שמונח בשקית, אפילו אם היה מונח על השולחן בסעודה בשרית אין לאסור לאכול ממנו בסעודה חלבית וכן להיפך, אבל שיורי פרוסות שכבר הוצאו מהשקית כדי לאכול אותם עם בשר ולא נזהרו בנגיעתם, אסור לאוכלם בסעודה חלבית.

מפה שאכלו עליה בשר ולא ניקו אותה משיורי המאכל, אסור לאכול עליה דברי חלב, שמא ידבק בהם משיירי הבשר. אומנם אם המאכלים היו מונחים בתוך צלחת ולא נגעו במפה, ניתן להפוך את המפה ולהשתמש בצידה השני לסעודה חלבית.
מקורות: שו"ע (יו"ד סימן פט ס"ד). ע"ע בפתחי תשובה (שם סק"ח). יש לציין כאשר המפה ארוכה, מותר לאכול בשר על חלק המפה שלא השתמשו בו לחלב.

בימינו שרגילים לתת את האוכל על גבי צלחת ולא על השולחן ממש ולאחר הסעודה מנקים היטב את השולחן מותר להשתמש באותו שולחן לבשר וחלב גם ללא נתינת מפה. **הערה:** ראה פתחי תשובה (שם סק"ח) ובספר דרכי תשובה (שם אות מח). למרות שפעמים מניחים על גבי השולחן דבר חם, גרע מכלי שני ואינו בולע ומבליע. באופן שלא מנקים היטב ונשאר לאחר הסעודה שיורי גבינה או בשר, יש לאכול על גבי מפה המיוחדת לכך.

שולחן מצופה פורמייקה חלקה, מותר לאכול עליו בשר לאחר גבינה [וכן להיפך] ללא הפסק מפה ובלבד שינקה היטב את השולחן וכן הדין בשולחן שעשוי מ'שיש'.

כל מה שה' עושה הוא לטובה

להלן סיפור המעובד מתוך הביטאון 'קול ברמה'. דברים הנאמרים בשם הרה"ג הרב יצחק זילברשטיין (רבה של רמת אלחנן בבני-ברק) בעריכת הרב משה מיכאל צורן. יש בסיפור זה כדי ללמד אותנו שכל מה שקורה- הוא לטובה. לעיתים רואים זאת מיד ולעיתים לאחר מכן. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

אחד מתושבי רמת אלחנן סיפר דבר מופלא שקרה לו ואפשר ללמוד מכך לקח לכל אירועי החיים: "בוקר אחד ירדתי מביתי כדי לנסוע ברכב לפגישה דחופה שנקבעה לי בירושלים. להפתעתי אני נתקל במכונית החוסמת את יציאתי מהחניה. כל התמרונים שניסיתי לעשות כדי לצאת מכאן ומכאן לא צלחו. גם הצפירות הרבות שעשיתי לא הזעיקו את בעל הרכב".

"בשלב ראשון התרגזתי מאוד על האיש שחסם את דרכי. פשוט וברור שיש מה לכעוס עליו! איך הוא מעז לחנות מול המכונית של השני ולחסום את יציאתו?! איך הוא הרשה לעצמו לעשות כך?! איך עושים זאת?! הרי כל אחד יודה שאין מן הראוי לעשות זאת גם לזמן קצר כי אולי בעל הרכב הנחסם צריך לצאת בדחיפות, אבל במקרה שלי הרי ראיתי שהדבר התמשך מאוד. האמת, לא ידעתי את נפשי מרוב כעס".

"אבל לאחר שחלפו כמה דקות, התיישבתי קצת בעצמי", האיש המשיך לספר, "החלטתי ליישם את מאמרי המוסר שלמדתי מילדותי המדברים על חובת האדם לכבוש את כעסו. כעבור כמה דקות נרגעתי ואפילו מחלתי בליבי לאדם ההוא. מה שקרה הוא שהפגישה בירושלים נקבעה לשעה 10 בבוקר. אני ירדתי מביתי לכיוון המכונית בשעה 08:45. הנהג שחסם את דרכי לא הגיע עד השעה 09:40".

"בחישוב זריז זה אומר שאם אצא עכשיו לירושלים, אגיע במקרה הטוב בסביבות 10:30. כיוון שכך, התקשרתי לאדם שהייתי צריך להיפגש איתו בירושלים. סיפרתי לו על מה שקרה ושאלתי אותו: 'האם אני אצא עכשיו מבני ברק או שמא איחרתי כבר את הזמן?'."

לא תאמינו מה היתה תגובתו של הירושלמי. הוא התחיל להתנצל ולהתנצל. אחרי כל ההתנצלויות הוא מספר ששכח לגמרי מהפגישה, ויצא מירושלים לטבריה, ואם הייתי מגיע לא הייתי פוגש אותו כלל...

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-
email: PnineEH@gmail.com
מידי שבוע, שלח את כתובתך

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוהג הגון,
חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים
פנחסי בטל" 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

הגאון הרב אהרן כהן זצ"ל - נולד בעיירה גרינבארג הממוקמת בפאתי העיר קובנא בשבת הגדול, י' ניסן ה'תרס"ד (1904). למד בישיבת לומזה בימי מלחמת העולם הראשונה, כאשר נדדה הישיבה לסמיאטיטש, לפרילוקי ולקרמנצ'וג. כשהיה כבן חמש עשרה עבר ללמוד בישיבת 'כנסת ישראל' בסלבודקה, שם למד בחברותא עם הגאון הרב אפרים זאב גרבוז, יחד הם השלימו את לימוד כל מסכתות הש"ס. **נודע בקרב רבני הישיבה ותלמידיה כגדול בתורה וכוונה 'העילוי רבי אהרצ'יק קובנער' (העילוי רבי אהרן מקובנה).** ענוותן מופלא. דאג לכל אחד מתלמידיו כבניו. בשנת ה'תרפ"ד (1924) עלה לארץ ישראל יחד עם הראשונים מבני ישיבה סלובודקא שהשתכנה בחברון. בשנת ה'תרצ"ד (1934) נפטר חותנו, הגאון ר' משה מרדכי אפשטיין והוא התחיל למסור שיעורים בישיבת חברון. כעבור זמן התמנה לאחד מראשי הישיבה. נודע בגאונותו וחרפותו המיוחדות. התפרסם גם בעבודת ה' מופלאה. נפטר ב-י"ח בסיוון ה'תשכ"א (1961) לאחר מחלה. חי כ-57 שנים. ציונו בהר המנוחות בירושלים.

סבא (מצד האב): ר' יוסף (בצעירותו נודע בשם המתמיד מאישי שוק, כי היה לומד שמונה עשרה שעות ביממה וחבר הגאון ר' אליעזר גורדון מטלז. כיהן כרב ההר הירוק בקובנא ודיין ומו"ץ בבית דינו של הגאון ר' יצחק אלחנן ספקטור). **אביו:** ר' אברהם מרדכי כהן (התקרב לחסידי קוידנוב. מלמד בת"ת בקובנא, שימש כמוהל מומחה ומל ילדים במסירות נפש, אף תחת השלטון הקומוניסטי). **אמו:** מרת חיה שרה (לבית גרוס). **אחיו:** ר' יוסף כהן, ר' יעקב מאיר כהן. **אחיותיו:** מרת גוטה מלכה כהן הי"ד (נרצחה בשואה), מרת טייבל איטה גולוב, מרת אסנת רזניק, צינא מרים. **מרבתי:** אביו, ר' אברהם מרדכי כהן, ר' מרדכי שמואל קרול, הרב דב מאיר רובמן ור' נתן צבי פינקל (ה'סבא מסלבודקה). **חברותא:** ר' אפרים זאב גרבוז. **אשתו:** מרת צילה (בת ר' משה מרדכי אפשטיין-נישא ב-י"ד בסיון ה'תרפ"ט 1929). **מספריו:** **יבית אהרן** - על התורה ועל המועדים.

הגאון רבי אליהו שרים סיפר: "דבר מופלא ראיתי במו עיני, הגאון רבי אהרן כהן היה יושב ולומד בבית המדרש של ישיבת חברון עד השעות המאוחרות והיה מדבר בלימוד עם כל התלמידים בענווה יתירה. לישיבה היה מגיע באופן קבוע גאון מופלג אחד שהיה משובש בדעתו. כולם היו משתמטים ממנו. התנהגותו היתה גסה מאוד מחמת חוסר דעתו, אמנם רבינו ברוב חסדו קרבו מאד והיה מדבר עמו בלימוד זמן רב בריתחא דאורייתא.

בכל פעם שהיה רבי אהרן אומר סברה הפוכה ממנו, אותו אחד היה מתנפל עליו בחרפות וגידופים נוראים שאין הנייר סובלם... אומנם רבינו טרח לפייסו ולשכנעו ולהרגיעו שלא יעס. הדברים הגיעו עד כדי כך: פעם אחת רבינו אמר לאותו אחד פירכא לסברתו, **אותו אחד ירק יריקה נמרצת בפרצופו של רבי אהרן** - ה' ירחם. מה עשה הצדיק? ניגב מיד במטפחתו את היריקה ואמר לו: **"למה נפגעת כל כך עד שירקת, לא התכוונתי לפגוע בך, סברתך ישרה, רק רציתי, שתיישב לי איך זה יסתדר עם הגמרא שם"**. כך עמל לפייסו, עד שהניח את

דעתו. **עמדתי המום והשתוממתי.** ראיתי מלאך ה' **מסתובב בין בני האדם** באותו רגע, שראיתי דבר זה, כל כך כאב לי הדבר וקמתי וקרעתי בבגדיי כדין מי שרואה ביזיון אדם גדול. רבי אהרן מזווית עינו הרגיש בזה ובלי שאותו אדם ירגיש פנה אלי ואמר לי: 'מה אתה עושה?! הוא ייפגע אם הוא ישים לב לכך!'. **(מעובד מתוך 'ועל אליהו' ו'דעת אליהו')**

מסופר שפעם נכנס אליו בחור יתום מתלמידי ישיבתו ובשר לו שזה עתה התאסר. לאחר שאיחל לו ברכת מזל טוב, נודע לו כי מצב הבחור דחוק. הצדיק שאל אותו: "האם כבר נתת מתנה לארוסתך?". השיב הלה בשלילה. ר' אהרן אמר לו: **"לך לחנות תכשיטים של פלוני. בחר לך שעון זהב ומסור אותו בדחיפות לכלה. לגבי התשלום - אל תדאג, אני כבר אשלם לו"**. לימים החתן סיפר: "הרגשתי אותה שעה שעדיין יש לי אבא".

ד"ר קוק היה רופא כיורוגי ידוע בירושלים סיפר בהתפעלות על מה שקרה לו עם רבינו. פעם נוצר לרבי אהרן פצע עמוק בכתפו והיו צריכים לנתחו. ברם, רבינו היה אדם חלש, רזה עד מאוד. כולו עור ועצמות. ד"ר קוק חשש מה לעשות בזמן הניתוח, אם ירדים אותו - הרי ישנה סכנה שמרוב חולשה לא יצליח להתעורר מן התרדמה, ואם לא ירדים - הרי שיסבול ייסורים קשים מחמת הניתוח. לאחר שסיפר לו את ספקותיו, רבי אהרן השיב: **"אין צורך בהרדמה, אתה רק תאמר לי מתי מתחיל הניתוח והכל יהיה בסדר"**.

ד"ר קוק סיפר: "אמרתי לו כאשר התחלתי את הניתוח, ניתחתי כל מה שהיה דרוש. אחר כך הוא שאל אותי אם סיימתי. עד היום אני לא יכול להאמין, כיצד בן-אדם מסוגל לעמוד בייסורים כאלה בלי להגיב בכלל. שאלתי אותו איך יכול היה, **והוא אמר שחשב בדברי תורה. כל כך היה שקוע בלימוד עד שהיה צריך לשאול אותי האם הניתוח הסתיים!**" (מעובד מתוך 'שאל אביך ויגדך')

כאשר רבינו שהה בבני ברק, בבוקר הוא התפלל שחרית בישיבת פוניבז' לצעירים. לקראת ברכת כהנים הוא יצא ליטול את ידיו. אולם רבינו לא הבחין שבאותו פתח שהיתה קבועה בו זכוכית הוא נחבט בראשו וממצחו החל שותת דם. בשל היותו שקוע בתפילה - ומחשבותיו שהיו משוטטות בעולם גבוה הוא לא חש כלל במכה ונכנס דרך פתח אחר. רבינו עלה לברך, כאשר סיים וירד מן הדוכן המשגיח הגאון הרב גרוסברד העיר לו שמצחו זב דם. הפצע נחבש מיד. **כאשר רבינו נשאל כיצד וממה נפער החתך במצחו הוא לא ידע להשיב.** (מעובד מתוך 'הכהן גדול מאחיו')

פניני עין חמד | פרשת בהעלותך | י"ח סיוון ה'תשפ"ה | גיליון 1059